

ЕКОПРОЕКТУВАННЯ У СИСТЕМІ АРХІТЕКТУРНОЇ ОСВІТИ

Шишман З. І., гр. ОМ – 503.

Науковий керівник - д. п. н. проф. Єрмакова С. С.

Анотація: стаття розкриває сутність та актуальність формування екопроектувальної компетентності у майбутніх архітекторів, відзначено та конкретизовано необхідність уведення у систему архітектурної освіти навчальної дисципліни «Екопроекткування» та названо педагогічні умови її формування.

Ключові слова: архітектурне середовище, архітектура, архітектурна освіта, екопроектувальна компетентність, екопроекткування.

Постановка проблеми: в умовах інноваційного розвитку економіки суспільства вектором системи формування конкурентоспроможних переваг є маркетинг, що зумовлює потребу в компетентних фахівцях. Одним із важливих завдань модернізації архітектурної освіти є пошук інноваційних підходів до професійної підготовки архітекторів з метою формування у них екопроектувальної компетентності. Набуває актуальності виявлення ефективних шляхів формування екопроектувальної компетентності майбутніх архітекторів, що базується на реалізації оптимальних педагогічних умов їхньої професійної підготовки.

Мета дослідження: обґрунтування педагогічних умов, формування екопроектувальної компетентності майбутніх архітекторів засобами інтерактивних технологій.

Вплив архітектурного середовища на психологічний стан людства. Панування функціоналізму та уніфікація архітектурних форм в сучасному світі призвели до створення несприятливих умов життя. Так архітектурний апокаліпсис настав у 20-30-ті роки минулого століття, коли вперше у світ прийшла ідея глобалізації [1, с.7]. Головні умови - це вільні переміщення не тільки товарів, але й робочої сили, трудових ресурсів. Глобальному світу потрібна людина вільна від уподобань, від батьківщини, «сіра однотипна маса», здатна переміщатися «за волею господарів» з країни в країну. Тоді архітектори глобалізації і висунули у світ ідею однакових як близнюки будівель. Відтак, сучасна архітектура являє собою скоріше конструктор, ніж предмет екологічної творчості.

У процесі досліджень ми дістали висновки, що в наш час моральної та екологічної руйнації, час кризового екологічного стану вимагає уведення в процес професійної підготовки майбутніх архітекторів завдань або окремих навчальних курсів з практикою екопроекування. Вивченням питання екологічного впливу середовища на психологічний стан людини займалися такі дослідники: О. В. Степанов; А. В. Іконніков; Л. Г. Салліван; Д. Джекобс; Г. Б. Забельшанській; Р. І. Арнхейм [2, с.34].

З огляду на вищезазначені наукові факти, логічно припустити, що вибір педагогічних умов формування екопроекувальної компетентності у майбутніх архітекторів повинен здійснюватись з арсеналу педагогічних засобів, здатних підвищити продуктивність розвитку екологічної культури професійного мислення [3, с.15]. Відтак, у контексті дослідження *педагогічними умовами формування екопроекувальної компетентності* визначено:

- створення професійно - мотиваційного середовища шляхом використання інтерактивних технологій розвитку екологічної культури професійного мислення;

- забезпечення інтерактивного підходу у формуванні екопроекувальної компетентності майбутніх архітекторів;

- залучення студентів у квазіпрофесійну діяльність на засадах екологічного моделювання;

- активізація самоосвітньої діяльності студентів засобами інтерактивних технологій.

Впровадження вищезазначених педагогічних умов реалізовувалась нами при педагогічній лабораторії, керівником якої є С.С.Єрмакова, на базі кафедри філософії, політології та права, під час проведення лін-тренінгу «Екопроекування», що був спеціально розроблений для майбутніх архітекторів. Інноваційний навчальний контекст вимагав у собі вивчення теоретичних питань з екології архітектурних рішень та практичну складову, яка мала на меті розкрити позитивні тенденції і досягнення світової науки і архітектури у галузі безпеки і захисту людей та методи і засоби створення екологічно безпечних і корисних для життя людини об'єктів. Студенти, виконуючи практичні завдання, мали змогу проектувати архітектурні і середовищні об'єкти, в основі яких лежить перш за все екологічна безпечність (форми, конструкції матеріалів, принципи розміщення і благоустрою), розробити екоконцепції, врахувати рекомендації з ергономіки, фізіології, психології, бар'єрного середовища та ін. За результатами лін-тренінгу було проведено опитування, яке довело, що створюючи оптимальні педагогічні умови для формування екопроекувальної компетенції,

необхідно враховувати результативність використання інноваційних форм і методів у професійній підготовці студентів.

Таким чином, з огляду на вплив архітектури на психічні особливості людини, архітектура міст є однією з активних факторів формування та розвитку психіки і психічної діяльності городян, чий вплив поки ретельно не вивчено, але незаперечно існує.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Навчальний процес професійної підготовки майбутніх архітекторів повинен бути організований у такий спосіб, щоб освітній простір адекватно представляв новий екологічний зміст освіти, що, у свою чергу, сприяє не лише засвоєнню професійних знань, умінь і навичок, а й підвищує їхній інтерес до майбутньої професійної діяльності, «екологізує» мислення, спонукає до творчості й загалом формує екопроектувальну компетентність. Наповнення навчальних дисциплін професійного спрямування практичним екопроектуванням сприятиме ознайомленню студентів з існуванням і характером екопроблем, привчить до звички пошуку рішення екопроблем засобами архітектури, навчить свідомо ставитись до природи і людини, надасть розуміння, що архітектура цінна лише через сприйняття її цінності людьми.

Література:

1. Орлова О.О. Экологический фактор формообразования в архитектуре: Автореф. дис. ...кандидат искусствоведения :05.01.03.-Техническая эстетика/ ХГАДИ. – Харьков, 2003- 20 с.

2. Сомов, Г. Ю. Емоційний вплив архітектурного середовища та її організація / Г. Ю. Сомов // Архітектура і емоційний світ людини / Г. Б. Забельшанській [та ін.]. - М.: Строй - видав. -149 с.

3. Єрмакова С. С. Інтеграція моніторингових технологій як передумова розвитку вищої технічної освіти [Текст] / С. С. Єрмакова // Вісник Черкаського університету. Серія: Педагогічні науки. – 2011. - № 199. – 37 с.